

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.227/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperesi képviselő címe, eljár: felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 14. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 14.K.702.192/2021/13. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 26.000 (huszonhatezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2016. június 1. napjától a szolgálati hely állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesít szolgálatot. A körzeti megbízott számára a település 1 KMB csoport működési körzete, azon belül település 2 település volt kijelölve.

[2] A felperes 2018. július 1. napjától 2021. június 30. napjáig terjedő időszakban rendszeresen a működési körzetén, azaz illetékességi területén kívül látott el a beosztásához nem tartozó járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati feladatokat (pl: átkísérés, akciókban részvétel, sebességellenőrzés, rendezvénybiztosítás, mélységi migrációs ellenőrzés, határellenőrzés).

[3] Magyarországon 2020. március 11-től június 18-ig, majd 2020. november 4-től 2022. június 1-ig veszélyhelyzet volt érvényben.

[4] A felperes szolgálati panaszában – a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátása miatt – 2018. július 1. és 2021. június 30. közötti időszakra az illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díj és késedelmi kamata megfizetését kérte, amelynek a elöljáró nem adott helyt és azt elbírásra felterjesztette az alperes vezetőjéhez. Az alperes vezetője 2021. szeptember 27. napján kelt 12000-101/281/1/2021. Szü. számú határozatával a szolgálati panaszt, mint megalapozatlant elutasította, hivatkozva a Körzeti Megbízotti Szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 21., 22. és 24. pontjai alapján a körzeti megbízott működési körzetéből eseti jelleggel történő elvonhatóságára. Hivatkozott arra is, hogy az ORFK Rendészeti Főigazgatóság Közrendvédelmi Osztálya 29000/2235-44/2018. ált. számú átirata alapján a KMB szabályzat 22., 24., 25. és 27. pontjait felfüggesztették, így a rendészeti rendőrfőkapitány-helyettes engedélye nélkül kerülhetett elvonásra a felperes 2018. évben, míg 2019. évben, 2020. január-február hónapokban és június 17-től 2020. november 3-ig a KMB szabályzat figyelembevételével, a rendészeti rendőrfőkapitány-helyettes írásos engedélye alapján. Kitért arra is, hogy a különleges jogrend kihirdetésétől a körzeti megbízottak működési körzetükből engedély nélkül is elvonhatók voltak.

A kereset és a védírat

[5] A felperes keresetében a 2018. július 1-től 2021. június 30. napjáig terjedő időszakra 1.043.550 forint megbízási díj, valamint 2020. január 1. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, perköltség megfizetése mellett. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontját, valamint az (4) és (5) bekezdést jelölte meg. Azzal érvelt, hogy az alperes jogszerűtlenül járt el, mert rendszeresen a körzeti megbízotti beosztása ellátásán túl, abba nem tartozó feladatokat végeztetett a körzeti megbízotti működési körzetén, azaz illetékességi területén kívül (pl: átkísérés, akciókban részvétel, sebességellenőrzés, rendezvénybiztosítás, mélységi migrációs ellenőrzés,

határellenőrzés), amelyért megbízási díjat nem kapott. Hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére, miszerint a végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést (megbízási díjat) kell fizetni. A keresetében megjelölt többletfeladatok nem tartoznak a körzeti megbízotti munkakörbe, ezek a KMB Szabályzat 2. pontjával ellentétesek. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatíven meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott szolgálati feladatra elvonni. Hangsúlyozta, hogy bár a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de ennek is minimális feltétele az, hogy az érintett működési körzetében és ne a rendőrkapitányság teljes területén, több más településen történjen. A KMB Szabályzat 25. és 26. pontjára hivatkozással kiemelte, hogy a körzeti megbízott mely szolgálatokba, feladatellátásokra nem osztható be, illetve hogy a csapatszolgálatba beosztása is csak ideiglenes lehet, ehhez képest a tárgyi időszakban havonta egyes munkanapjain a körzeti megbízotti feladatai ellátása helyett a szolgálat kezdetén az eligazításokon járőri és egyéb, a körzeti megbízott által nem is végezhető napi szolgálatokra kötelezték, amely feladatok nem tartoznak munkakörébe, sőt részére kifejezetten tiltottak, és a működési körzeten kívül, a rendőrkapitányság valamennyi működési körzetében, több településen ellátandó munkavégzést eredményeztek.

[6] Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt szolgálatok során nem a KMB Szabályzat szerinti körzeti megbízotti feladatokat látta el, hanem alapvetően a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) szerinti járőrfeladatokat. Hivatkozott arra, hogy a hatályos állománytáblázatok alapján az alperesi rendőrkapitányság jelentős járőrhiánnyal küzd, ezért ebből is megállapítható, hogy a járőri feladatok ellátását az alperes a körzeti megbízotti állománnyal végzi.

[7] Keresete összecszerúsége körében hivatkozott a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatalos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 10.§ (2) bekezdésére, továbbá a belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35.§ (6) bekezdésére. A megbízási díj igényelt havi mértékét az illetményalap 75%-ában, vagyis havi 28.987,50 forintban határozta meg, figyelemmel a jelentős többletfeladatokra.

[8] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. A KMB szabályzat 21. és 22. pontjára hivatkozással állította, hogy az abban foglalt feltételekkel a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható és a KMB szabályzat 24. pontja értelmében pedig járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható. A munkaköri leírás alapján hivatkozott arra is, hogy a felperes köteles végrehajtani a külön nem nevesített, de a szolgálat tevékenységi körébe feladatköréhez kapcsolódó mindazon eseti jellegű feladatokat, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. A KMB Szabályzat 36. pontja és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013.(XII.21.) ORFK utasítás 46/A pontja alapján utalt arra, hogy a TIK ügyeletes irányítja a közterületi szolgálatokat, mely alól a körzeti megbízott sem képez kivételt. Vitatta, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdésében hivatkozott megbízás esetei fennállnának, mivel a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett,

többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett, az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre. Álláspontja szerint a KMB szabályzat V. fejezetében foglalt feladatok lefedik a Járőrszabályzat III. és IV. fejezetében foglalt feladatokat, melyek ellátása többletfeladatot nem eredményezett. Megjegyezte továbbá, hogy a felperes által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatok elvégzése esetén nem beszélhetünk olyan magasabb felelősségi körről sem, amely a Hszt. 71.§-a szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozná. Összességében álláspontja szerint a járőr, járőrvezetői és egyéb szolgálati feladatok beilleszthetők a körzeti megbízotti beosztást ellátók feladatrendszerébe, így azok kifejtése nem jár többlettevékenységgel, nem generál többletfeladatokat, így nem adhat alapot megbízási díj megállapítására.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében 1.043.550 forint megbízási díj, valamint annak 2020. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó, középátlagosan számított késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. a 71.§ (1)-(6) bekezdéseire, a Hszt. 2.§ 25. pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr3.) 2. számú mellékletére, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 20., 21., 22., 24., 25. és 37. pontjaira, a Járőrszabályzat 4., 5., 10., 60., 61. pontjaira alapította.

[10] A törvényszék abból indult ki, hogy az alperes a felperes tevékenységkimutatásában megjelölt feladatok ellátását nem vitatta. Hangsúlyozta, hogy a munkáltató utasításai a munkakör kereteit nem léphetik túl; a körzeti megbízotti szabályzat egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést (megbízási díj) kell fizetni (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.).

[11] Rámutatott arra, hogy a KMB Szabályzat, valamint a Járőr Szabályzat rendelkezései alapján a körzeti megbízotti és a járőr feladatok ellátása egymástól elválik. A körzeti megbízott a rá vonatkozó utasításban szereplő feladatait jellemzően nem meghatározott útvonal alapján látja el, azonban a járőrszolgálatot kizárólag a Járőr Szabályzat 61. pontja szerinti járőr útiránytervnek megfelelően a TIK irányítása alatt lehet és kell ellátni. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítélete alapján rögzítette, hogy a körzeti megbízott beosztása nem foglalja magába a járőri beosztást; ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018.346.). Kiemelte, hogy a két beosztás közötti különbséget a Szolgálati Szabályzat (Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet rendelkezései is alátámasztják. A KMB Szabályzat 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, hiszen az csak annak a lehetőségét teremti meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen (Kúria Kf.III.45.090/2021/4.). Megállapítása szerint a felperesnek nem eseti rendszerességgel, hanem munkaidejének túlnyomó részében járőrfeladatokat kellett végrehajtania, amelyek jellemzően ráadásul a működési körzetén kívül estek, ami a beosztásától eltérő többletfeladat ellátást jelentett. Külön kiemelte, hogy a felperes a pertárgyi időszakban alperes által sem vitatottan átkísérési

feladatokat is ellátott, amely feladatok a kísérőőri beosztás feladatai közé tartoznak, ezért az többletfeladat és a KMB szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízottak részére tiltott. A határrendészeti feladatellátás szintén nem felel meg a KMB Szabályzat 57. pontjában foglalt esetnek.

[12] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperesnek a különleges jogrendre (veszélyhelyzetre) történő hivatkozását, figyelemmel arra, hogy a pertárgyi időszak elején (2018. júliusától) veszélyhelyzet még nem állt fenn, másrészt a felperes körzeti megbízotti beosztásától eltérő feladatok ellátására történő utasítására nem csupán eseti jelleggel került sor.

[13] Rámutatott arra, hogy a Hszt. nem írja elő, hogy megbízási díj csak akkor jár, ha a hivatásos állomány tagja a saját beosztásánál magasabb beosztású vagy magasabb felelősséggel járó beosztásba tartozó feladatot lát el. Álláspontja szerint a többletfeladat fogalma nem fedi le a többletfelelősség fogalomkörét.

[14] Megállapította, hogy a megjelölt feladatellátások a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó, a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjat megalapozó többletfeladatoknak minősülnek. Miután az alperes a kereseti kérelem 75%-os, mértékkel számított összegszerűségét nem vitatta, így a keresettel egyező megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Figyelemmel volt arra is, hogy felperes folyamatosan, munkaideje túlnyomó részében a saját beosztásához nem tartozó többletmunkát látott el, ezen túlmenően jogszabály által tilalmazott feladatokat is végzett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[15] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, figyelemmel a Hszt. 71.§ (5) bekezdésének a megsértésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében helytelen következtetésekre jutott. Érvelése szerint a felperes hivatásos szolgálati jogviszony, mint különleges közszolgálati jogviszony létesítésével önként vállalta, hogy rá is vonatkozik a Hszt. 13.§ (1)-(2) bekezdése, ezáltal köteles mindazon feladatot ellátni, melyeket számára jogszerűen előírnak, meghatároznak.

[16] Megismételte, hogy a felperes azokon a napokon, amikor utasításra járőri vagy egyéb más feladatokat látott el, abban az időtartamban nem végezte a körzeti megbízotti feladatait, ami nem jelentett többletfeladatot számára, emiatt helytelennek tartotta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a felperes a megbízást eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végezte [Hszt. 71.§ (5) bekezdés], egy időben ugyanis nem tudott járőrszolgálatot is ellátni és körzeti megbízottként is tevékenykedni. Előadta, hogy az esetleges járőrhiány a perben nem releváns.

[17] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és másodfokú perköltsége (30.000 forint) megállapítását kérte az elsőfokú döntés helyes ténybeli és jogi indokaira figyelemmel. Kiemelte, hogy alperes kizárólag anyagi jogszabálysértést jelölt meg, így az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálható a fellebbezés. Az azonos tényállás mellett és azonos jogszabályi környezetben hozott Kúriai, Fővárosi Ítéltáblai és egyéb törvényszéki döntésekre hivatkozott.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[18] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül elbírálv. Ennek során az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával egyetértett, – a helytálló indokok megismétlése nélkül – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[20] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és az alkalmazott jogszabályokat nem vitatta, csupán azok helytelen értelmezését és ebből eredő téves következtetését állította, ezért a Fővárosi Ítéltábla a megállapított tényállást vette alapul az elsőfokú ítélet felülbírálata során. Az alperes nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy felperes a peresített időszakban járőri vagy egyéb más feladatokat is ellátott, kizárólag a feladatok ellátásának többletfeladatkénti értékelését kifogásolta, amit arra alapított, hogy a felperes egyszerre, egy időben nem tudott járőrszolgálatot is ellátni és körzeti megbízottként is tevékenykedni, ezért nem helytálló azon megállapítás, miszerint a felperes a megbízást eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végezte.

[21] A peradatok szerint az alperes nem vitatta, hogy a felperes körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőrfeladatokat, valamint egyéb beosztásához nem tartozó feladatokat rendszeresen ellátott. Álláspontja szerint azonban ezeknek a feladatoknak a teljesítése nem a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör, illetve nem többletfeladat ellátás, - mivel azok ellátása során eredeti beosztásából fakadó kötelezettségeit nem látta el egyidejűleg - ezért megbízási díj részére nem jár.

[22] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint nem vitásan a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés]. A perben nem volt vitatott, hogy a felperest nem mentesítették eredeti beosztásából eredő feladatai ellátása alól, a

keresettel érintett időszakban a felperes beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint egyes napokon a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71.§ (5) bekezdése fennállását állapította meg.

[23] Mint ahogyan azt a másodfokú bíróság és a Kúria is számos határozatában leszögezte az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következőket bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4. – BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744).

[24] A fentiek alapján helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5. – BHGY K-KJ-2020-465, Kf.VII.39.525/2021/3. – BHGY K-KJ-2021-680 stb.) kimondta, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatokról látott el többletfeladatként. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a felperes elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e ezen, a kapitányságvezető utasításából fakadó feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[25] Az elsőfokú bíróság – a KMB szabályzat és a Járőr Szabályzat, valamint a BMr2. rendelkezéseire figyelemmel – okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízott és a járőr (járőrvezető, járőrparancsnok) különböző beosztásoknak tekintendők, melyek egymástól eltérően meghatározott munkaköri feladatait külön-külön utasítások foglalják össze. A két szabályzat között nincs jogi kapcsolat, a KMB szabályzat nem utal vissza a Járőrszabályzat tartalmára, azaz a körzeti megbízotti beosztás keretein belül nem rögzít járőrfeladatot. A két beosztás elsőfokú bíróság által elvégzett helyes értelmezése és elhatárolása figyelembevételével az is megállapítható, hogy azok tartalma és célja eltér

egymástól: a körzeti megbízott a helyi rendőrséget képviseli, jellemzően kapcsolattartáson és megelőzésen alapuló feladatorientáltsággal, a járőr a bekövetkezett bűncselekményekre, szabálysértésekre reagál.

A felperes által végzett járőrszolgálati feladatok tehát, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához.

[26] A fentieket az alperes Hszt. 13.§ (1) és (2) bekezdésére való hivatkozása nem cáfolta. A Hszt. 13. § (1) bekezdése szerint a szolgálati viszony az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges közszolgálati jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályban és más jogszabályban meghatározott kötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg. A (2) bekezdés értelmében a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyból fakadó kötelezettségeit - a rendvédelmi szerv rendeltetés szerinti feladatainak megvalósítása érdekében - önkéntes vállalás alapján, élethivatásként, szigorú függelmi rendben, akár életének és testi épségének kockáztatásával és egyes alapjogai korlátozásának elfogadásával teljesíti. A felperes és az alperes között fennálló hivatásos szolgálati jogviszonyban a felperes önkéntes vállalása nem azonos a többletfeladatokért járó ellentételezés lemondásáról. A felperes a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, amikor az alperes utasítását teljesítette és a peresített időszakban a munkaidejének jelentős részében beosztásához nem tartozó feladatokat a működési körzetén kívül is teljesítette, a többletfeladatok ellátása pedig megbízási díjra jogosította.

[27] Az alperes fellebbezésében nem vitatta az elsőfokú bíróság különleges jogrendi időszakkal összefüggő jogszabály-értelmezését, a marasztalási összeg mértékét, és az általa megállapított összegszerűsége vonatkozó mérlegelési tevékenységét, így azokat az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálnia nem kellett. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a Kúria a Kf.III.39.765/2021/5. (BHGY K-KJ-2022-392), Kf.III.45.113/2022/4. (BHGY K-KJ-2022-1356) számú határozataiban állást foglalt abban a kérdésben, hogy ha a fellebbező fél ténylegesen a megállapított tényállásból levont jogi következtetést vitatja, azonban anyagi jogszabálysértést nem jelöl meg, a fellebbezés nem vezethet eredményre. A Kf.III.45.193/2021/4. számú ítéletében (BHGY K-KJ-2022-926) azt is kimondta, hogy amennyiben a fellebbezés nem jelöli meg anyagi jogi jogszabálysértésként a Hszt. 71.§ (1) bekezdését, úgy a másodfokú eljárásnak nem lehet tárgya annak vizsgálata, hogy megvalósult-e a jogszabályi rendelkezés szerinti többletszolgálat.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettek tekintetével az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[29] A másodfokú bíróság a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. A másodfokú perköltség mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5)-(6) bekezdésére figyelemmel állapította meg, a felperes által felszámított összegtől eltérően a pertárgyérték 2,5 %-ához közelítő összegben.

Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdésébe szerint számított 83.484 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. Az alperes névváltozása az Alaptörvény 2023. január 1. napjával hatályba lépett tizenegyedik módosítás F) cikk (2) bekezdésén és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésén alapul.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. január 24.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s. k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró